

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Ludvigsbakke (Danske Klassikere)

Citation: Bang, Herman: "Ludvigsbakke", i Bang, Herman: *Ludvigsbakke*, udg. af Flemming Conradt ; Mette Winge , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 252. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang09val-shoot-idm140553040617504/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2024)

Anvendt udgave: Ludvigsbakke

– Sidder De *der*, sagde Dr. Quam: det er en Smule mod Reglementet.

Herren paa »A« vendte Hovedet halvt, mens han sagde og fæstede de tunge Øjne paa Lægen:

– Jeg sidder her dog just for at døje Reglementet.

Og som han talte til sig selv, sagde han med sin besynderlige Stemme, der altid lød, som var den fyldt af Medlidenhed:

– Jeg ser paa Stjernerne – de høje Stjerner.

Han tav et Nu.

– Da jeg var ung, betragtede jeg dem, fordi jeg vilde rive dem ned. Nu ser jeg paa dem for at lære Taalmodighed.

Dr. Quam var traadt nærmere. Nedefra så han op paa Herren fra »A«: i dette Ansigt var der noget af den store Sorg.

Saa stod den Syge ned fra Karmen:

– Men lad os bøje os for Lovene, sagde han og lukkede Skodderne.

Quam blev staaende:

– Ja, men hvem har skrevet Lovene?

Herren paa »A« smilte:

– Er det ikke »Profossen«, sagde han.

Men det flygtige Smil forsvandt og han spurgte:

– Skal jeg saa bort imorgen?

– Ja, imorgen tidlig.

Herren fra »A« stirrede lidt frem for sig.

Saa trak han træt paa Skuldren:

– Naa, det kan ogsaa være godt, Doktor.

Og idet han fæstede sine Øjne paa Quam, sagde han med et nyt Smil, der var som et Farvel:

– Deres Verden frister mig ikke.

Quam blev pludselig bevæget og sagde noget sagtere:

– Men Livet skal dog leves.

– Ja, sagde Herren fra »A«: af dem, de ikke spærrer inde.

– Lad mig saa sige Farvel, sagde han og aabnede Døren.

Udenfor var Plejemoder Koch fra Kvinderne kommen ind for at hente Dr. Quam.

Ida stod paa samme Sted, ved Døren, lænet til en Væg. Det flammede Haar var opløst af Regnen.

Herren fra »A« tog hver i Haanden:

– Lev vel, sagde han.